U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobců: a) S. U., b) nezl. G U, oba zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2014, čj. OAM-55/LE-BE02-ZA14-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2016, čj. 45 Az 38/2014-73,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci podali 14. 3. 2013 žádost o mezinárodní ochranu jednak pro politickou minulost jejich rodinného příslušníka - druha žalobkyně a) a otce žalobce b), jednak pro vlastní politickou minulost žalobkyně a) v Gruzii. Žalobcům nebyla mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, udělena rozhodnutím označeným v záhlaví.

[2] Žalobci se obrátili se žalobou na krajský soud. Krajský soud původním rozsudkem ze dne 17. 9. 2015, čj. 45 Az 38/2014-50, rozhodnutí žalovaného zrušil. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 12. 2015, čj. 10 Azs 211/2015-43, ke kasační stížnosti žalovaného tento rozsudek zrušil. Konstatoval, že žalovaný neměl obecně povinnost přerušit řízení ve věci žalobců, posuzoval-li žádost rodinného příslušníka žalobců. Dále NSS uzavřel, že žaloba je v otázce hrozby vznikající žalobcům v důsledku politické minulosti druha žalobkyně a) a otce žalobce b) nedůvodná.

[3] V novém rozsudku označeném v záhlaví krajský soud žalobu při jednání zamítl. K prvnímu důvodu žádosti o mezinárodní ochranu krajský soud konstatoval, že je vázán právním názorem NSS. Pokud jde o druhý důvod žádosti, tj. předchozí členství žalobkyně a) v politické straně Národní hnutí, krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, který má oporu ve spisovém materiálu. Z těchto informací měl krajský soud za prokázané, že žalobcům nehrozí v případě návratu do vlasti vážná újma.

[4] Žalobkyně a) (dále jen „stěžovatelka“) podala proti druhému rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Rozhodnutí žalovaného je prý nepřezkoumatelné a nezákonné. Proto pokud krajský soud rozhodnutí žalovaného potvrdil, je i jeho rozsudek nepřezkoumatelný. Dále stěžovatelka

tvrdí, že se krajský soud nedostatečně vypořádal s námitkou jejího odůvodněného strachu z pronásledování pro činnost jejího druha. Krajský soud nesprávně vyložil závazný právní názor NSS v zrušujícím rozsudku čj. 10 Azs 211/2015-43; NSS dle žalobkyně ve vztahu k této otázce závazný právní názor nevyslovil, závazně se vyjádřil pouze, pokud jde o nutnost přerušení řízení v případě paralelně podaných žádostí o mezinárodní ochranu rodinných příslušníků. Navíc došlo též k porušení zásady předvídatelnosti soudního rozhodnutí, neboť v původním rozsudku posoudil krajský soud tuto námitku jako zcela důvodnou. Stěžovatelka též namítá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil odůvodněný strach z pronásledování pro její vlastní politickou minulost, tj. členství v bývalé vládní straně Národní hnutí.

[5] Předtím, než se zdejší soud mohl zabývat důvodností kasační stížnosti, musel nejdříve posoudit její přípustnost a přijatelnost (§ 104 a 104a s. ř. s).

[6] Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná *proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu*. Hlavní účel zákazu opakované kasační stížnosti je zamezit tomu, aby se NSS musel znovu zabývat věcí, u které již jednou svůj právní názor vyslovil, a to v situaci, kdy se krajský soud tímto právním názorem řídil (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). Aby mohla být opakovaná kasační stížnost přípustná, musí námitky v ní vznesené mířit na ty závěry krajského soudu, k nimž se v předchozím řízení nemohl závazně vyjádřit ani NSS [srov. např. nález ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05 (N 119/37 SbNU 519), resp. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS]. Příkladem je situace, kdy prvou kasační stížnost podal jiný účastník než ten, který podal kasační stížnost druhou. Např. lze jen stěží předpokládat, že žalovaný bude v prvé kasační stížnosti rozporovat ty části rozsudku krajského soudu, které mu daly za pravdu, NSS se proto ani těmito pasážemi v zásadě nemůže zabývat, neboť by šel nad rámec důvodů kasační stížnosti. Zákaz opakované kasační stížnosti jistě nezamezuje žalobci, aby v druhé kasační stížnosti zpochybnil pasáže rozsudku krajského soudu první kasační stížností nijak nezpochybněné.

[7] To je i případ v nyní posuzované věci. Pokud stěžovatelka v nové kasační stížnosti zpochybňuje závěry krajského soudu ohledně druhého důvodu její žádosti o mezinárodní ochranu, k němuž se ostatně z důvodu závislosti jeho posouzení na prvním důvodu krajský soud v původním rozsudku nevyjádřil, jsou tyto námitky přípustné. Ovšem námitky, kterými stěžovatelka zpochybňuje posouzení hrozby závažné újmy z důvodu předchozí politické činnosti druha, jsou naopak nepřípustné, neboť k této otázce NSS již svůj právní názor vyslovil (viz body 15. a 17. předchozího rozsudku NSS) a krajský soud se jím řídil (s. 4 druhý odstavec napadeného rozsudku).

[8] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“ vyložil NSS v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou

pokračování

kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatelka považuje za přesah vlastních zájmů skutečnost, že dle jejího názoru se krajský soud odklonil od judikatury v otázce požadované intenzity odůvodněného strachu z pronásledování podle § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu. Nespecifikovala však, jakým způsobem, ani neodkázala na rozhodnutí soudu, které by její tvrzení podporovala.

[10] K tomu NSS uvádí, že se otázkou pronásledování pro zastávání určitých politických názorů a otázkou odůvodněného strachu z pronásledování, či obavy z hrozby závažné újmy v minulosti zabýval opakovaně. Ve vztahu k otázce zkoumání odůvodněného strachu z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu NSS aplikuje tzv. „*test přiměřené pravděpodobnosti*“. V rozsudku ze dne 26. 3. 2008, čj. 2 Azs 71/2006-82, k tomu uvedl, že „[p]*řiměřená pravděpodobnost nežádoucího důsledku návratu do země původu* [...] *je dána tehdy, bývá-li tento důsledek v případech obdobných případu žadatele nikoli ojedinělý. Neznamená to, že pravděpodobnost, že nežádoucí důsledek nastane, musí být nutně vyšší než pravděpodobnost, že nenastane* [...], *nýbrž to, že k nežádoucímu důsledku v případech obdobných případu žadatele dochází natolik často, že s ním ten, komu takový následek hrozí, musí počítat jako se vcelku běžným jevem, a nikoli jako s jevem toliko výjimečným*“ (obdobně též rozsudek ze dne 3. 11. 2011, čj. 2 Azs 28/2011-82). Tuto pravděpodobnost vyvrací shromážděný materiál založený ve správním spise, zejména informace o zemi původu MZV ČR ze dne 10. 2. 2014, zpráva Amnesty International z března 2014 „Rozsudky smrti a popravy v roce 2013“, a aktuální znění Infobanky ČTK „Země světa, Gruzie“. Z nich vyplývá, že nežádoucí důsledek návratu by byl pro stěžovatelku či jejího syna spíše excesem, tj. výjimečným případem.

[11] Stěžovatelka ve svých výpovědích nijak neprokázala, že by se svou situací jakožto řadová členka vymykala ze skupiny přívržen ců Národního hnutí takovým způsobem, který by zakládal důvodnost jejich obav z návratu do Gruzie. Sama dokonce v doplňujícím pohovoru ze dne 30. 4. 2014 připustila, že možná nyní v případě návratu do vlasti z důvodu svých politických aktivit žádné problémy mít nebude a spíše se obává potíží ve spojení s druhem (odpověď na osmou otázku na s. 5 protokolu o doplňujícím pohovoru). Její tvrzení o obavách z návratu či o hrozbě újmy navíc zůstaly pouze v obecné rovině.

[12] Zdejší soud neshledal ani nedostatky napadeného rozsudku, pokud jde o tvrzenou nepřezkoumatelnost závěrů krajského soudu (k nepřezkoumatelnosti srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS).

[13] Pokud jde o namítané porušení zásady předvídatelnosti soudního rozhodnutí, NSS odkazuje na ustálenou judikaturu Ústavního soudu (nález ÚS ze dne 15. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 887/15). Pro stěžovatelčinu věc je podstatné, že změna právního názoru

krajského soudu nenastala z důvodů překvapivých, nýbrž na základě závazného právního názoru NSS ve zrušujícím rozsudku, kterým byl krajský soud povinen se řídit.

[14] Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu